

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 26.

Vydána dne 20. září 1952.

Cena Kčs 5.—.

O B S A H:

(44.—46.) 44. Nařízení o lékárnících. — 45. Nařízení o přesunech působnosti v oboru zemědělského úvěru. — 46. Nařízení o úpravě národního důchodového pojištění členů jednotných zemědělských družstev, osob samostatně výdělečně činných a spolupracujících členů rodin.

44.

Vládní nařízení

ze dne 26. srpna 1952

o lékárnících.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 4 odst. 1 zákona č. 170/1950 Sb., o zdravotnických povoláních:

§ 1.

Úkolem lékárníka je svědomitě vykonávat na podkladě farmaceutického vzdělání odbornou činnost zejména při výzkumu, výrobě, přípravě, výdeji a kontrole léčiv, a tak zajišťovat zásobování obyvatelstva léčivy.

§ 2.

Povolání lékárníka může vykonávat československý občan, který je bezúhonný, tělesně a duševně způsobilý k výkonu tohoto povolání a

- a) úspěšně vykonal závěrečné zkoušky stanovené zkušebními řády pro studium farmacie a složil předepsaný slib nebo
- b) koná jako farmaceut po vykonané tyrocinální zkoušce v den počátku účinnosti tohoto nařízení nejméně po dobu sedmi roků odbornou činnost v lékárně.

§ 3.

Ministerstvo zdravotnictví může povolit výkon povolání lékárníka cizinci nebo tomu, kdo

nabyl odborné způsobilosti v cizině, jsou-li podle svého vzdělání a praktické činnosti způsobilí k výkonu tohoto povolání. Ministerstvo zdravotnictví může toto povolení vázat na úspěšný výkon zkoušky.

§ 4.

Aby lékárníci mohli dobře plnit své úkoly, zejména aby se zajistilo stálé zvyšování úrovně jejich odborné práce, účastní se dalšího školení; na úspěšný výsledek tohoto školení lze vázat další výkon povolání lékárníka. Školení lékárníků řídí ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

§ 5.

(1) Ministerstvo zdravotnictví řídí rozmisťování lékárníků podle státního národohospodářského plánu tak, aby byla zajištěna především zdravotní péče o pracující na závodech.

(2) Působíště lékárníků určují a mění podle směrnic ministerstva zdravotnictví krajské národní výbory v úzké součinnosti se zúčastněnými národními podniky a zařízeními státní správy a s jednotnou odborovou organizací. Jde-li o přemístění lékárníka na působíště v jiném kraji — s výjimkou případů, kdy toto přemístění bylo zúčastněnými krajskými národními výbory dohodnuto — nebo vyžaduje-li toho důležitý obecný zdravotní zájem, určuje jeho působíště ministerstvo zdravotnictví po slyšení zúčastněných krajských národních výborů.

§ 6.

Krajský národní výbor, po případě ministerstvo zdravotnictví mohou uložit lékárníku při určení působistiště nebo kdykoli později určitý pracovní závazek v oboru státní zdravotní péče, a vyžaduje-li toho důležitý obecný zdravotní zájem, též zvláštní úkoly na dobu mimořádné potřeby.

§ 7.

Krajský národní výbor zakáže lékárníku výkon povolání, nesplňuje-li podmínky výkonu svého povolání. Stejně opatření může učinit krajský národní výbor u lékárníka, který neplní povinnosti uložené mu zákonem o zdravotnických povoláních nebo předpisy vydanými podle něho.

§ 8.

O náhradách za výdaje, které vzniknou lékárníku převzetím povinností uložených mu podle zákona o zdravotnických povoláních a předpisů vydaných podle něho, platí předpisy o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, po případě předpisy o náhradách výdajů účastníkům školení.

§ 9.

Ustanovení §§ 5 až 8 se nevztahují na lékárníky branné moci, národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže.

§ 10.

(1) Blížejší úpravu výkonu povolání lékárníků, s výjimkou lékárníků branné moci, národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže, provede ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a v součinnosti s jednotnou odborovou organizací; zejména vydá podrobnější předpisy

- a) o úkolech a rozsahu činnosti lékárníků,
- b) o jejich odborné způsobilosti a dalším školení,
- c) o jejich rozmisťování.

(2) Blížejší úpravu výkonu povolání lékárníků národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže provedou ministerstva národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 11.

Ustanovení zvláštních předpisů o odborné způsobilosti k výkonu farmaceutické činnosti v lékárnách zůstávají nedotčena.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři zdravotnictví, národní obrany, národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Bačilek v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Rais v. r.

45.

Vládní nařízení

ze dne 26. srpna 1952

o přesunech působnosti v oboru zemědělského úvěru.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 8 odst. 4 zákona č. 280/1948 Sb., o krajském zřízení, a podle § 1 odst. 1 zákona č. 143/1949 Sb., o změnách v organizaci veřejné správy a v působnosti jejích orgánů:

§ 1.

Přejímání státní záruky za zemědělský úvěr a jeho příslušenství podle § 8 zákona č. 43/1948 Sb., o zemědělském úvěru (dále jen „zákon“), se přenáší v rozsahu dále uvedeném z ministerstev zemědělství a financí na krajské a okresní národní výbory.

§ 2.

Krajskému národnímu výboru přísluší přejímat státní záruku za zemědělský úvěr, poskytovaný

- a) jednotným zemědělským družstvům, jde-li o úvěr
 - aa) dlouhodobý (§ 5 zákona) co do výše bez omezení,
 - bb) krátkodobý (§ 4 zákona) nad částku 1.000.000 Kčs;
- b) zemědělcům uvedeným v § 2 písm a), b) a d) zákona, pokud jde o malé a střední rolníky v rámci stanoveného úvěrového limitu, nejvýše však do částky 50.000 Kčs, jde-li o úvěr dlouhodobý;

- c) zemědělským podnikům pod národní správou za úvěry krátkodobé přesahující částku 20.000 Kčs.

§ 3.

Okresnímu národnímu výboru přísluší přejímat státní záruku za zemědělský úvěr krátkodobý (§ 4 zákona), poskytovaný

- a) jednotným zemědělským družstvům do částky 1.000.000 Kčs;
b) zemědělcům uvedeným v § 2 písm. a), b) a d) zákona, pokud jde o malé a střední rolníky, po případě zemědělské podniky pod národní správou, do částky 20.000 Kčs.

§ 4.

Do částek uvedených v §§ 2 a 3 se započítávají nezaplacené pohledávky s příslušenstvím z úvěru již dříve poskytnutého.

§ 5.

Působnost okresních národních výborů podle §§ 15 až 17 zákona, přenesená na ně z okresních zemědělských úvěrových komisí, zůstává nedotčena.

§ 6.

Národní výbory kontrolují, zda se zemědělských úvěrů, za něž převzaly státní záruku, použilo k účelům, pro něž byly povoleny, a pečují rovněž o to, aby pohledávky z úvěrů byly spláceny ve stanovených lhůtách. Tím není dotčena kontrolní povinnost věřitelských peněžních ústavů.

§ 7.

Vládní nařízení č. 2/1951 Sb., o přesunech působnosti v oboru zemědělského úvěru, se zrušuje.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři zemědělství, vnitra a financí.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

Nepomucký v. r.

Nosek v. r.

46.

Vládní nařízení

ze dne 9. září 1952

o úpravě národního důchodového pojištění členů jednotných zemědělských družstev, osob samostatně výdělečně činných a spolupracujících členů rodin.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 6 odst. 3 zákona č. 102/1951 Sb., o přebudování národního pojištění:

§ 1.

Účel nařízení.

Účelem tohoto nařízení je umožnit výhodnější zabezpečení členů jednotných zemědělských družstev, která přešla k socialistickým formám zemědělské výroby, pro případ stáří, invalidity a ztráty živitele smrtí a upravit národní důchodové pojištění osob samostatně výdělečně činných tak, aby odpovídalo produktivitě jejich práce a délce jejich pojištění. Závazky, z kterých plynou členům jednotných zemědělských družstev a osobám samostatně výdělečně činným práva z národního důchodového pojištění, jsou závazky státu. Povinnosti uložené tímto nařízením a zákonem o národním pojištění členům jednotných zemědělských družstev a osobám samostatně výdělečně činným jsou povinnostmi vůči státu.

Část první.

Důchodové pojištění členů jednotných zemědělských družstev se společným hospodařením (III. a IV. typu).

§ 2.

Povinné pojištění.

Člen jednotného zemědělského družstva III. nebo IV. typu (dále jen „družstvo“), který se podle přijatého celoročního výrobního plánu družstva zavázal odpracovat alespoň minimum pracovních jednotek určené stanovami (provozním řádem) družstva (dále jen „družstevník“) a nepobírá starobní nebo invalidní důchod z národního pojištění nebo odpočivný plat z veřejného pensijního zaopatření příslušníků ozbrojených sborů, je povinné pojištěn pro případ stáří, invalidity a ztráty živitele smrtí.

§ 3.

Druhy dávek.

(1) Z pojištění se za podmínek dále uvedených poskytují:

- a) starobní důchod,
- b) invalidní důchod,
- c) vdovský důchod,
- d) důchod pozůstalé družky,
- e) sirotčí důchod, a to po případě až do dokonání 25. roku věku,
- f) odškodnění za pracovní úrazy (odstavec 2),
- g) výchovné, a to po případě až do dokonání 25. roku věku,
- h) zvýšení důchodu (výchovného) pro bezmocnost (odstavec 2),
- ch) zvýšení důchodu za každých 5 let práce v družstvu (§ 10 odst. 1),
- i) zvýšení starobního důchodu (§ 10 odst. 2),
- j) důchodcům dávky nemocenského pojištění důchodců podle platných předpisů.

(2) Státní úřad důchodového zabezpečení může pojištěnému družstevníkovi, jeho rodinným příslušníkům nebo pozůstalým

- a) poskytnout při pracovním úrazu (nemoci z povolání) dávky úrazového odškodnění podle zákona o národním pojištění a po případě pohřebné až do 5000 Kčs; předseda státní komise důchodového zabezpečení stanoví vyhláškou v úředním listě podrobnosti;
- b) zvýšit důchod (výchovné) pro bezmocnost až o polovinu.

§ 4.

V ý š e d ů c h o d u.

(1) Družstevník povinně pojištěný podle § 2 může být pojištěn podle své volby na starobní (invalidní) důchod

ve výši měsíčně	za pojistné měsíčně
800 Kčs	70 Kčs
1000 Kčs	130 Kčs
1250 Kčs	200 Kčs
1500 Kčs	270 Kčs
1750 Kčs	350 Kčs
2000 Kčs	440 Kčs.

(2) Volba výše pojištěného důchodu se provádí uzavřením smlouvy. Neuzavře-li družstevník smlouvu, je pojištěn na nejnižší důchod 800 Kčs za pojistné 70 Kčs měsíčně.

(3) Předseda státní komise důchodového zabezpečení může pověřit vyhláškou v úředním listě též jiné orgány než okresní národní pojišťovny, aby přijímaly přihlášky družstevníků k pojištění a uzavíraly jménem Státního úřadu důchodového zabezpečení smlouvy o výši důchodu.

(4) Státní úřad důchodového zabezpečení vydá vzorec přihlášky, kterou se družstevník přihlašuje k důchodovému pojištění, a závazné vzorce smluv o výši důchodu.

§ 5.

P o j i š t ě n í d ů c h o d c ů.

Družstevník, který je důchodcem nebo pozivatelem odpočivného platu (§ 2), se může zvláštní smlouvou pojistit na příplatek k důchodu. Předseda státní komise důchodového zabezpečení stanoví vyhláškou v úředním listě podrobnosti.

§ 6.

V š e o b e c n é p o d m í n k y n á r o k u n a d á v k y.

(1) Dávky důchodového pojištění náležejí družstevníkovi, po případě jeho pozůstalým, jestliže jsou splněny podmínky stanovené zákonem o národním pojištění, pokud toto nařízení a předpisy podle něho vydané nestanoví jinak, a je-li splatné pojistné za celou dobu trvání pojištění zapláceno; pojistné dlužné za dobu nejvýše jednoho roku před vznikem nároku na důchod může však být dopláceno do šesti měsíců po vzniku tohoto nároku.

(2) Starobní (invalidní) důchod ve výši 1750 Kčs nebo 2000 Kčs měsíčně, na nějž se družstevník pojistil, náleží, trvalo-li pojištění na tyto důchody do dne vzniku nároku na důchod alespoň 10 let; jinak se důchod krátí úměrně k době trvání pojištění, činí však nejmeně 1500 Kčs měsíčně, trvalo-li pojištění na některý z těchto důchodů alespoň 4 roky.

(3) Za minulou dobu náleží dávka důchodového pojištění nejvýše za dobu dvou měsíců před uplatněním nároku.

§ 7.

S t a r o b n í d ů c h o d.

Starobní důchod náleží pojištěnému družstevníkovi, který dosáhl věku alespoň 65 let nebo po pojištění, trvajícím nejmeně 20 let, věku alespoň 60 let, nepobírá invalidní důchod a

- a) je neschopen práce v družstvu nebo
- b) pracuje jako družstevník dále v družstvu podle svých schopností.

§ 8.

Invalidní a částečný invalidní důchod.

(1) Invalidní důchod náleží pojištěnému družstevníkovi, který pro svůj trvale nepříznivý zdravotní stav není schopen jakékoliv výdělečné práce.

(2) Částečný invalidní důchod ve výši 60% pojištěného důchodu náleží pojištěnému družstevníkovi, který pro trvale nepříznivý zdravotní stav nemůže odpracovat v dosavadní činnosti ani polovinu průměrného počtu pracovních jednotek odpracovaných v době členství v družstvu, nejdéle však v posledních třech kalendářních letech, a v družstvu i nadále podle svých schopností pracuje. Předseda státní komise důchodového zabezpečení může v dohodě s ministrem zemědělství stanovit vyhláškou v úředním listě podrobnosti.

§ 9.

V ý c h o v n é.

(1) Starobní (invalidní) důchod se zvyšuje o výchovné na každé dítě do dokonání 16. roku věku, o které důchodce pečuje.

(2) Výchovné činí měsíčně na jedno dítě 190 Kčs, na dvě děti 430 Kčs, na tři děti 720 Kčs, na čtyři děti 1060 Kčs, na pět dětí 1450 Kčs, na šest dětí 1890 Kčs, na sedm dětí 2380 Kčs a na každé další dítě o 540 Kčs více.

(3) Předseda státní komise důchodového zabezpečení stanoví vyhláškou v úředním listě podrobnosti, zejména též o tom, za jakých podmínek se poskytuje výchovné na dítě starší 16 let.

§ 10.

Z v ý š e n í d ů c h o d u.

(1) Důchod, na nějž je družstevník pojištěn (§ 4), se zvyšuje o 5% za každých pět roků práce konané v družstvu.

(2) Družstevníkovi, který dále pracuje v družstvu a neuplatní nárok na starobní důchod (§ 7), ač by tak mohl učinit, zvýší se dále pojištěný starobní důchod ode dne uplatnění nároku o 15% za každý rok práce v družstvu po dni, kdy nárok na starobní důchod mohl být, ale nebyl uplatněn.

§ 11.

D ů c h o d y p o z ů s t a l ý c h.

(1) Vdovský důchod (důchod pozůstalé družky) a sirotčí důchod se vyměřují podle zákona o národním pojištění ze starobního (invalidního) důchodu, na který je družstevník pojištěn, čítajíc v to i zvýšení důchodu podle § 10; vdovský důchod činí však nejméně 700 Kčs měsíčně, sirotčí důchod nejméně 500 Kčs měsíčně.

(2) Vdovský důchod (důchod pozůstalé družky) se zvyšuje o výchovné na každé dítě do dokonání 16. roku věku, o které vdova (družka) pečuje.

(3) Výchovné činí měsíčně na jedno dítě 340 Kčs, na dvě děti 680 Kčs, na tři děti 1020 Kčs, na čtyři děti 1360 Kčs, na pět dětí 1700 Kčs, na šest dětí 2040 Kčs, na sedm dětí 2380 Kčs a na každé další dítě o 540 Kčs více.

(4) Předseda státní komise důchodového zabezpečení stanoví vyhláškou v úředním listě podrobnosti, zejména též o tom, za jakých podmínek se poskytuje výchovné na dítě starší 16 let.

§ 12.

Z á n i k a k r á c e n í d ů c h o d u.

(1) Starobní důchod družstevníka, který dosáhl věku alespoň 65 let, se bez ohledu na výši jeho odměny za práci v družstvu nekrátí, jestliže v družstvu pracuje podle svých schopností.

(2) Vznikne-li družstevníkovi nárok na starobní (invalidní) důchod podle tohoto nařízení a nárok na důchod podle zákona o národním pojištění — vyjma nárok na úrazový důchod nebo zaopatřovací požitky válečných poškozených — nebo nárok na odpočivný plat podle předpisů o veřejném pensijním zaopatření příslušníků ozbrojených sborů, krátí se úhrn důchodů o polovinu nižšího důchodu. To platí též, vznikne-li nárok na vdovský důchod (důchod pozůstalé družky) podle tohoto nařízení vdově (družce), které náleží též důchod podle předpisů uvedených v předchozí větě, vyjma úrazový důchod nebo zaopatřovací požitky válečných poškozených.

(3) Jinak platí pro zánik a krácení důchodu družstevníků obdobně předpisy o zániku a krácení důchodu platné pro důchodce ze zaměstnaneckého pojištění mladší 65 let.

§ 13.

Zánik a obnovení pojištění družstevníka jako osoby samostatně výdělečně činné. Vstup do pracovního poměru.

(1) Zůstal-li družstevník po vstupu do družstva pojištěn jako osoba samostatně výdělečně činná, zanikne toto jeho pojištění dnem počátku účinnosti tohoto nařízení.

(2) Přestane-li družstevník, který byl dříve samostatně hospodářicím zemědělcem, být družstevníkem, změní se jeho pojištění v dřívější pojištění jako osoby samostatně výdělečně činné tak, jako by k pojištění podle tohoto nařízení a dřívějších předpisů o důchodovém pojištění družstevníků nebylo došlo.

(3) Přestane-li družstevník být členem družstva a stane-li se zaměstnancem, započítá se mu doba pojištění jako družstevníka, za niž bylo zapláceno pojistné ve lhůtách stanovených tímto nařízením (§ 6 odst. 1 a § 26 odst. 1), pro nárok i výši důchodu; netrvalo-li však důchodové pojištění ze zaměstnání v pracovním poměru alespoň 4 roky, posuzuje se jeho nárok na důchod podle předpisů platných pro družstevníky, leč by se následkem pracovního úrazu stal invalidní nebo zemřel. Za vyměřovací základ z pojištění družstevníků se považuje desetinásobek pojistného.

§ 14.

Pojistné.

(1) Pojistné je splatné do 15 dnů po uplynutí měsíce, za který se platí.

(2) Pojistné hradí družstevník.

(3) Pojistné vybírá a odvádí družstvo.

(4) Státní úřad důchodového zabezpečení může povolit družstvu, aby odvádělo pojistné v jiných než měsíčních lhůtách.

§ 15.

Podrobnosti.

Předseda státní komise důchodového zabezpečení stanoví vyhláškou v úředním listě podrobnosti o důchodovém pojištění družstevníků, zejména o tom,

- a) kdy pojištění vzniká a zaniká,
- b) jak se započítává pro nárok a jeho výši doba pojištění získaná podle zákona o národním pojištění,
- c) jak se zachovávají nároky z dosavadního důchodového pojištění zaměstnanci, který se stal družstevníkem, a
- d) jak se stanoví nároky při změně smlouvy o výši pojištěného důchodu.

Část druhá.

Důchodové pojištění osob samostatně výdělečně činných, členů jednotných zemědělských družstev I. a II. typu a spolupracujících členů rodin.

§ 16.

Rozsah platnosti.

(1) Ustanovení tohoto nařízení o pojištění osob samostatně výdělečně činných platí průměrně též pro členy jednotných zemědělských družstev I. a II. typu a pokud se v něm nestanoví jinak, pro spolupracující členy rodin.

(2) Nároky spisovatelů, výtvarných umělců, hudebních skladatelů a vědeckých pracovníků z národního pojištění se posuzují i nadále jen podle zákona o národním pojištění a předpisů podle něho vydaných.

§ 17.

Všeobecné podmínky nároku na dávky.

(1) Dávky důchodového pojištění náleží osobě samostatně výdělečně činné, po případě jejím pozůstalým, jestliže jsou splněny podmínky stanovené zákonem o národním pojištění, pokud toto nařízení nestanoví jinak, a je-li splatné pojistné za celou dobu trvání pojištění zapláceno; pojistné dlužné za dobu nejvýše půl roku před vznikem nároku na důchod může však být dopláceno do tří měsíců po vzniku tohoto nároku.

(2) Za minulou dobu náleží dávka důchodového pojištění nejvýše za dobu dvou měsíců před uplatněním nároku.

§ 18.

Starobní důchod.

Starobní důchod náleží osobě samostatně výdělečně činné, která dosáhla věku alespoň 65 let a nepobírá invalidní důchod, jestliže

- a) je neschopna vykonávat samostatnou výdělečnou činnost, nebo
- b) zanechala samostatně výdělečné činnosti se souhlasem národního výboru.

§ 19.

Invalidní důchod.

Invalidní důchod náleží osobě samostatně výdělečně činné, která je pro trvale nepříznivý zdravotní stav neschopna jakékoliv výdělečné práce.

§ 20.

V ý š e d ů c h o d u.

(1) Starobní (invalidní) důchod osoby samostatně výdělečně činné činí:

při průměrném ročním vyměřovacím základu Kčs	po 4 letech pojištění Kčs měs.	po 6 letech pojištění Kčs měs.	po 8 letech pojištění Kčs měs.	po 10 letech pojištění Kčs měs.
do 10.500	700	800	800	800
od 10.501				
do 16.500	775	875	950	1000
od 16.501				
do 22.500	820	950	1060	1150
od 22.501				
do 28.500	865	1025	1170	1300
od 28.501				
do 39.000	910	1100	1280	1450
od 39.001				
do 51.000	955	1175	1390	1600
nad 51.000	1000	1250	1500	1750

(2) Starobní (invalidní) důchod spolupracujícího člena rodiny se stanoví podle zákona o národním pojištění a předpisů podle něho vydaných, nesmí však být vyšší než starobní (invalidní) důchod osoby samostatně výdělečně činné nebo člena jednotného zemědělského družstva I. a II. typu, který za něho platí pojistné.

(3) Důchody pozůstalých po osobě samostatně výdělečně činné se vyměřují ze starobního (invalidního) důchodu stanoveného podle tohoto nařízení; vdovský důchod (důchod pozůstalé družky) činí však nejméně 600 Kčs měsíčně, sirotčí důchod nejméně 400 Kčs měsíčně.

(4) O poskytování výchovného platí ustanovení § 9 a § 11 odst. 2 až 4.

§ 21.

Pojištění osob samostatně výdělečně činných, které jsou zároveň zaměstnanci. Vstup do pracovního poměru nebo do důchodu.

(1) Vznikne-li osobě samostatně výdělečně činné, která byla zároveň též zaměstnancem, nárok na dávky důchodového pojištění, započítávají se pro výši důchodu též vyměřovací základy ze samostatné výdělečné činnosti konané do 30. září 1952, je-li z nich splatné pojistné zapláceno nejpozději ve lhůtách stanovených tímto nařízením (§ 17 odst. 1 a § 26 odst. 2). Od 1. října 1952 je osoba samostatně výdělečně činná, která je zároveň též zaměstnancem, pojištěna jen jako zaměstnanec.

(2) Přestane-li osoba samostatně výdělečně činná vykonávat výdělečnou činnost a stane-li se zaměstnancem, započítá se jí doba pojištění ze samostatné výdělečné činnosti, za níž bylo zapláceno pojistné ve lhůtách stanovených tímto nařízením (§ 17 odst. 1 a § 26 odst. 2), pro nárok i výši důchodu; nesplňuje-li však základní podmínku pro vznik nároku na důchod v zaměstnaneckém pojištění, posuzuje se její nárok na dávky důchodového pojištění podle předpisů platných pro osoby samostatně výdělečně činné, leč by se následkem pracovního úrazu stala invalidní nebo zemřela.

(3) Je-li osobě samostatně výdělečně činné přiznán starobní (invalidní) důchod, zaniká její důchodové pojištění dnem, od kterého je přiznán důchod.

§ 22.

Zmocnění k úpravě vyměřovacího základu.

Předseda státní komise důchodového zabezpečení může v dohodě se zúčastněnými ministry vyhláškou v úředním listě upravit vyměřovací základy osob samostatně výdělečně činných a členů jednotných zemědělských družstev I. a II. typu.

Část třetí.

Společná ustanovení.

§ 23.

Mimořádný důchod.

Osobám, které jsou starší 65. let nebo invalidní, sociálně potřebné a beze své viny nemají nárok na důchod z národního pojištění, zejména výměnkářům z hospodářství, jejichž majitelé se stanou členy družstva III. nebo IV. typu, může Státní úřad důchodového zabezpečení přiznat mimořádný důchod.

§ 24.

Platnost dosavadních předpisů.

(1) Pokud se v tomto nařízení nebo v předpisech podle něho vydaných nestanoví jinak, platí pro důchodové pojištění podle tohoto nařízení, zejména též o povinnosti osob samostatně výdělečně činných platit za sebe a spo-

lupracující členy rodiny pojistné, přiměřeně zákon o národním pojištění a předpisy podle něho vydané.

(2) Nároky ze smluv o pojištění na důchod uzavřených družstevníky podle dosavadních předpisů se posuzují podle tohoto nařízení.

§ 25.

Odstranění příkrostí.

Předseda státní komise důchodového zabezpečení může činit opatření k odstranění příkrostí, které by se vyskytly při provádění tohoto nařízení; jde-li o opatření obecné povahy, učiní tak v dohodě se zúčastněnými ministry.

Část čtvrtá.

Přechodná ustanovení.

§ 26.

Lhůty pro doplacení dlužného pojistného.

(1) Družstevník může pojistné dlužné za dobu do 30. září 1952 doplatit bez újmy svých nároků do 31. ledna 1953; důchod bude však přiznán až po doplacení dlužného pojistného.

(2) Osoba samostatně výdělečně činná může pojistné dlužné za dobu do 30. září 1952 doplatit bez újmy svých nároků do 30. listopadu 1952; důchod bude však přiznán až po doplacení dlužného pojistného.

Část pátá.

Ustanovení závěrečná.

§ 27.

(1) Ustanovení zákona o národním pojištění a předpisů podle něho vydaných, které odporují tomuto nařízení, se zrušují.

(2) Dále se zrušují

- a) § 64 zákona o národním pojištění, pokud upravuje nárok manželek (družek) pojištěnců (důchodců), na které se vztahuje toto nařízení, na důchod manželky;
- b) § 70 zákona o národním pojištění, pokud upravuje nárok pojištěnců (důchodců) uvedených pod písm. a) na výbavné;
- c) § 89 zákona o národním pojištění, pokud přiznává nárok na sociální důchod osobám, které nezískaly nárok na důchod z pojištění jako osoby samostatně výdělečně činné, členové jednotných zemědělských družstev nebo spolupracující členové rodin pro neplacení pojistného nebo pro zaviněné přerušování pracovní činnosti; toto ustanovení platí však i nadále pro důchodce, kterým vznikl nárok na sociální důchod do 30. září 1952.

§ 28.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 1952; provede je předseda vlády v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.